

STOPY OPUŠTĚNÝCH MÍST

Výstava Stopy opuštěných míst představuje praktickou část doktorské práce Olgy Divišové a její výtvarnou interpretaci opuštěných míst v proměnách času. Nejedná se o cílenou dokumentaci konkrétních objektů, ale především o zachycení jejich atmosféry, paměti a procesu postupného zániku.

Autorka se dlouhodobě zajímá o opuštěná místa a fenomén urbexu, který byl také hlavním tématem disertační práce. V ní se zabývala motivem ruin a opuštěných míst v dějinách umění a jejich proměnou v současnou vizuální kulturu.

Výstava propojuje pět velkoformátových maleb inkoustem s instalací přibližně 150 keramických odlitků větví. Malby zachycují atmosféru opuštěných skleníků, světlo, struktury a stopy lidské přítomnosti. Velký formát umožňuje divákovi vstoupit do prostoru obrazu a vnímat jej téměř jako skutečné místo. Inkoust nanášený na mokré papír vytváří náhodné struktury a neostré přechody, díky nimž proces malby osciluje mezi kontrolou a náhodou. Zblízka se obraz rozpadá do abstraktních stop a struktur, z odstupu se znovu skládá v nejasný obraz opuštěného místa – jako fragment vzpomínky.

Malby doplňují keramické odlitky skutečných větví. Autorka převádí organický otisk vegetace do odolného materiálu a zachovává tak její pomíjivou formu. Větve jsou uspořádány do obdélníkové kompozice odkazující k původní konstrukci skleníku. Konstrukce, která kdysi vymezovala prostor pro růst a život, zde nově vymezuje prostor prázdna a zániku. Zároveň vytváří pietní, symbolický oltář – místo připomínky zaniklého prostoru.

Výstava Stopy opuštěných míst je osobní výpověď o čase, pomíjivosti a proměně, o vztahu člověka a přírody a o schopnosti přírody postupně si vzít zpět prostor, který jí člověk na určitou dobu podřídil. Zánik zde není vnímán jako definitivní konec, ale jako přirozený proces a prostor pro další transformaci.